

питва за роднините и познатите на домашните, за гостите имъ, лъкарът си взе бележка за всичко, извика на страна майка му и баша му и имъ обади, че Митко е заболел отъ заразителната болест скарлатина.

Той нареди: да оправят една стая, да остават въ нея само креватчето на Митка, една масичка, столъ и одърче, единъ легенъ, канъ съ вода, сапунъ и пешкиръ за ръце. Митко ще плюе и храчи самъ въ отделенъ съдъ, въ който ще има карболова вода. Лъкарът предписа и нужните лъкарства за гаргара и мазане. Поръчала да остане при Митка само майка му, за да го гледа, а всички други да се пазят да не вземат и да не имъ се дава нищо отъ стаята на болния.

Митко тръбва напълно да се отдели. Лъкарът каза на ученъ язикъ, да се изолира, защото болестта скарлатина е много заразителна. Тя се предава тъкмо въ началото на заболяването, още когато почне гърлобола и заразата се намира въ слюнката, сополите и хракачите на болният. Лъкарът каза още, че ученитъ не съ успели още да видятъ съ увеличителното стъкло заразата, микроба на скарлатината. Микробъ ще рече невидима съ просто око живинка. Но че скарлатината е силно заразителна, дори и проститъ хора съ забелезали това. За туй я наричатъ редушка, баба шарка, повлачище.

Лъкарът имъ разправи, между другото, и следните случаи:

— Една ученичка заболѣла отъ скарлатина. Баша ѝ веднага я отделилъ отъ другите си деца, за да ги предпази. Но майката дала съ една лъжичка медъ на болната, следъ малко дала медъ съ сѫшата лъжичка и на едногодишното ѝ сестриче. Следъ три дена детето заболява отъ скарлатина, макаръ болната ѝ сестра да е била напълно отдеlena, изолирана.

— Другъ случай. Заболѣло едно шестъ годишно дете отъ скарлатина. Лъкарът предписалъ да му промиватъ гърлото съ маркучъ. На петия денъ, когато детето е било въ пъленъ изривъ, при промиването маркуча се запушва, Башата го изважда отъ устата на детето и го издухалъ съ уста. Следъ два дена той заболѣлъ много тежко отъ скарлатина.